

POSICIONAMENT DE L'ASSEMBLEA EN EL DEBAT SOBRE LES MESURES PER POSAR FI A LA REPRESSIÓ (INDULTS, REFORMA DEL CODI PENAL I AMNISTIA)

L'Assemblea Nacional Catalana defensa que les causes contra el moviment independentista, que inclouen el judici del Tribunal Suprem contra els membres del govern, la presidenta del Parlament i els líders de l'Assemblea i Òmnium; els judicis del jutjat número 13 de Barcelona i el TSJC contra alts càrrecs del govern de la Generalitat; el de la mesa del Parlament al TSJC; el de l'Audiència Nacional contra la cúpula d'Interior; el de la Sindicatura Electoral del referèndum, i totes les causes obertes per mobilitzacions en resposta a la repressió, formen una sola **causa general de repressió política amb més de 2.850 represaliats**. Aquesta causa general ha de ser **anul·lada** perquè vulnera drets fonamentals des de la seva concepció. Considerem impropï d'un país democràtic al segle XXI que hi hagi presos de consciència, i per tant, d'acord amb Amnistia Internacional i els diversos organismes internacionals de drets humans, entenem que els presos polítics han de ser excarcerats de manera immediata.

Una estratègia juridicopolítica ben travada implicaria aconseguir l'**anul·lació** d'aquests judicis per part dels tribunals europeus. Que organismes i tribunals internacionals acreditin vulneracions de drets humans per part de l'Estat espanyol en el conflicte català reforça, a més, la legitimitat de la causa política de la independència de Catalunya, en el marc de les teories de causa justa per a la secessió.

Aquest, però, és un camí llarg que implica un patiment molt gran per a tots aquells represaliats que tenen penes de presó i les seves famílies. En el marc d'un eventual diàleg i negociació política amb el govern de l'Estat, la solució política hauria d'anar acompanyada de mesures per acabar amb la repressió, com és habitual en els processos de resolució de conflictes.

En el debat públic es parla fa temps de diferents mesures com són els **indults**, la **reforma del codi penal** o una **lleï d'amnistia**. Amb relació a aquestes mesures, la posició de l'Assemblea és la següent:

a) L'indult és una **mesura de gràcia que atorga el rei** a proposta del Ministeri de Justícia, amb deliberació prèvia del Consell de Ministres del Regne d'Espanya, consistent en la remissió total o parcial de les penes dels condemnats per sentència ferma. **S'aplica individualment i implica, per part de qui la sol·licita, l'assumpció o reconeixement de la comissió de fets delictius que se li atribueix**. Per tant, **quan se sol·licita l'indult no es mostra disconformitat amb la sentència**, sinó que s'adueix que aquesta, en realitat, seria contrària a la finalitat rehabilitadora que se suposa a les penes imposades, ja que es considera que, en comptes de contribuir-hi, la posaria en perill (per exemple, perquè la persona que ha d'entrar a presó ha refet mentrestant la vida i la reclusió li suposaria recaure en una situació de risc).

En el cas dels presos polítics catalans, els indults que han estat demanats per tercers (un advocat, el sindicat UGT i els expresidents del Parlament) només beneficiarien els condemnats en el judici del Suprem, i deixarien fora els exiliats i la resta de represaliats. A més, també els fa desaconsellables perquè **impliquen un acte de submissió: l'acceptació implícita del**

delicte i el seu perdó, una humiliació impensable per als presos, que **a més indirectament representaria la criminalització del moviment independentista i l'acceptació de la seva repressió**.

En diverses ocasions el govern turc va proposar l'indult a presos polítics kurds, que el van rebutjar perquè el veien com un acte de rendició (més endavant, aquests presos van ser alliberats sense condicions, després de diverses condemnes del Tribunal dels Drets Humans d'Estasburg a Turquia per vulneració de drets humans).

b) En segon lloc, des del govern espanyol s'ha anunciat la voluntat de **reformar el delicte de sedició al codi penal**.

Aquesta reforma pot tenir conseqüències nefastes, atès que la creació d'un nou tipus de sedició, encara que amb penes més baixes, podria establir al codi penal com a delictes actes democràtics. S'estaria establint un delicte polític. Això afectaria totes les mobilitzacions i accions polítiques futures. També pot facilitar l'èxit de les euroordres, que amb l'actual legislació són reiteradament denegades.

c) Finalment, des de l'independentisme s'ha defensat una **lleï d'amnistia**. Aquesta és una mesura que té sentit si es produeix en un context d'acceptació de la legitimitat de la lluita política que ha comportat penes de presó, exili i multes, i si, per tant, va acompanyada d'un procés de negociació per resoldre políticament les reivindicacions formulades, que van motivar la resposta repressiva per part de l'Estat. No s'obliga els presos polítics a admetre el delicte, al contrari: **l'amnistia és una condició per iniciar el diàleg perquè s'entén que la llibertat d'aquests no pot ser una part del tracte. L'amnistia no és una mesura jurídica, com sí que ho és l'indult, sinó una mesura política**.

Durant el segle XX s'han produït diverses amnisties polítiques a l'Estat espanyol: l'any 1931, amb motiu de la proclamació de la República; l'any 1936, després de la victòria electoral del Front d'Esquerres, que va comportar l'alliberament dels empresonats pels fets del Sis d'Octubre (entre les quals hi havia el president de la Generalitat i el seu govern), i la de 1977, reivindicada per l'Assemblea de Catalunya i acordada com una mesura necessària de la transició política. Tots tres casos són una conseqüència d'un pacte polític que resol en part o totalment les aspiracions de la lluita política i en què, com a condició de l'acord, es posen els presos i les preses polítiques en llibertat.

Una lleï d'amnistia hauria de deixar sense efecte les conseqüències dels judicis que han condemnat els presos polítics de l'anterior govern i moltes altres persones que han defensat el dret a l'autodeterminació; restituir-los a tots plegats allò que se'ls hagi pres i compensar-los pels danys causats; anul·lar la resta de processos que s'estan produint en aquest moment; aturar i arxivar els que es preveu d'obrir, i permetre, a més, el lliure retorn dels exiliats.

Ara bé, **l'Assemblea no donarà suport a projectes de lleï d'amnistia que**, com el que està promovent l'associació Amnistia i Llibertat, **incloguin un article per exonerar els membres dels cossos i forces de seguretat** pels actes realitzats en actuacions d'investigació o d'impediment de la realització de fets com el referèndum de l'1 d'octubre. Entenem que la inclusió d'aquest article suposa la no reparació del dany de les víctimes de la violència de l'1 d'octubre i tallar d'arrel la possibilitat de portar als tribunals internacionals aquesta violació de drets humans.

Significa reproduir l'error de la llei d'amnistia de la transició espanyola, que no va complir els principis de la justícia transicional i no va respectar els drets de les víctimes de la dictadura a la veritat, la justícia i la reparació.

Els grups parlamentaris independentistes han presentat aquesta setmana una **proposta de resolució al Parlament de Catalunya** on es reclama que les Corts espanyoles aprovin una llei d'amnistia. Aquesta resolució no preveu l'extinció de les responsabilitats per als membres dels cossos i forces de seguretat pels actes generadors de causes penals, i reitera que l'amnistia, per a la seva plena efectivitat, ha d'anar acompanyada d'una solució efectiva al conflicte polític amb l'Estat espanyol que inclogui el reconeixement del dret d'autodeterminació de Catalunya. En aquest sentit, la resolució és millor que el projecte de llei per al qual l'associació Amnistia i Llibertat ha iniciat una recollida de signatures, però aquesta resolució no s'ha concretat encara en un projecte de llei unitari de les forces polítiques sobiranistes.

L'amnistia acompanyada d'un acord polític que respectés l'exercici del dret d'autodeterminació seria una solució democràtica del conflicte nacional. Ara mateix, però, no es donen les condicions per a l'amnistia perquè ens trobem en plena ofensiva repressiva per part de l'Estat, que, per tant, no té cap al·licient per concedir-la, ans al contrari.

El moment en què ens trobem exigeix mantenir el pols amb l'Estat, un estat que no ens reconeix com a nació, ens nega drets fonamentals, cerca la nostra assimilació forçada i ens aplica el dret penal amb finalitats polítiques. El compromís prioritari de l'Assemblea és **seguir treballant per la independència, per guanyar definitivament la República Catalana.**

En aquesta **lluita política per la independència**, la repressió, que és una arma política de l'Estat contra el moviment independentista, ha de ser resposta i utilitzada políticament per potenciar precisament la causa que es pretén sufocar. Cal que la lluita antirepressiva esdevingui una **eina política de mobilització i legitimació interna i externa de l'independentisme.**

Així, l'Assemblea ha de col·laborar a bastir **instruments útils en un front ampli contra la repressió.** La Caixa de Solidaritat va ser un exemple d'instrument impulsat per l'Assemblea que ha tingut un paper clau en la defensa antirepressiva i que cal continuar ajudant. Però calen més instruments, tant de coordinació i mobilització de les entitats antirepressives a nivell nacional com de coordinació i finançament d'una estratègia ofensiva jurídica a nivell internacional.